

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 5.

Udgaaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 4. Februar 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udføres.

Frk. Kristine Frederiksen,

hvis Billede vi i Dag kan præsentere vore Læsere, kan allerede se tilbage paa et stort Arbejde i Kvindesagens Tjeneste. Frk. Kristine Frederiksen har siden 1887 været Formand i Dansk Kvindesamfund og virket som et utrætteligt Bestyrelsesmedlem, altid med en samlende Magt og en særlig Evne til at bringe nye Spørgsmaal frem. Frøken Frederiksen har ved Foredrag og ved Artikler i „Kvinden og Samfundet“ stadig været en ivrig Talsmand og Skribent, dog især paa Pædagogikens Omraade.

Frøken Frederiksen har været Lærerinde i 14 Aar ved Frederiksberg Kommuneskole og har der ved sin skarpe Opfattelsesevne høstet saa rige Erfaringer, at hun har kunnet gøre disse frugtbringende i vide Kredse; særlig har hun arbejdet for, at de begavede Pigebørn fra Kommuneskolen kunde faa Lov til at læse videre, lige som hun holder stærkt paa, at Pigebørn ikke kastes ud at tjene i 14 Aars Alderen.

At Frøken Frederiksen staar højt over almindelige Lærere i pædagogisk Forstaaelse, viste sig ogsaa for en Del Aar siden, da Universitetet i København havde udsat Guldmedaljen for en filosofisk-pædagogisk Afhandling. Man fortæller i det mindste, at da de høje Professordommere kom til Kristine Frederiksens Afhandling, der naturligvis lige som de andres var uden Navn, sagde de: „Her har vi nok Manden, der har besvaret vor Opgave.“ — Hvad de sagde, da de saa, det var en Kvinde, fortæller Historien intet om — men Frøken Frederiksen fik imidlertid Universitetets Guldmedalje. I „Vor Ungdom“ og andre Tidsskrifter findes desuden flere Artikler og Afhandlinger af hende om Børn og Skoleundervisning.

Mest værdifuld er dog sikkert hendes



Frøken Kristine Frederiksen.

udmærkede Bog „Anskuelsesundervisning“, som hun kalder Haandbog for Lærere. Forfatterinden kunde have føjet til: og for Mødre; thi den giver saa mange pædagogiske Vink over for Børn, som er lige saa nødvendige for Mødrene som for Lærerne. Desuden gælder det jo for enhver Moder allerede paa et meget tidligt Standpunkt at oplade Barnets Øje og Sind for Modtageligheden af Undervisning og gennem Billeder i Sjælen at bringe Reflektionsevnen i Virksomhed. Der-til er K. Frederiksens Bog en udmærket Vejledning, thi vel skelner Forfatteren stærkt mellem Hjemmet og Skolen, idet hun siger: „Hjemmet er det Sted, hvor Barnet i forholdsvis Ro og Mag kan danne sig sit eget brogede Verdensbillede, i forholdsvis Frihed kan lade Indtrykkene stryge gennem Sindet, skydende fra sig, hvad det ikke kan magte.

Skolen derimod det metodiske Arbejde.“ Her imellem mener Forfatteren skal Anskuelsesundervisningen træde til, udfyldende den Kløft, der er mellem Hjemmet og Skolen.

For at Barnet skal lære at iagttage, maa Sansspingen indgaa et Forbund med Tænkningen. Læreren maa være hjemme i det Grænse-land, der ligger imellem den bevidste Refleksion og den umiddelbare Sanssefornem-melse.

Forskel og Ligheder maa optages i Bevidstheden gennem Tanken eller Anskuelsen. Det er især den sidste Vej, igennem hvilken Børn maa ledes. Men den logiske Tænkning skal dannes ved tydelige Forestillinger og ikke ved tomme Taleøvelser.

Hertil vil Forfatteren bruge Tavlen og Kridtet, men dog er der Midler til Anskuelig-gørelse, som er mere levende end Tegning, siger hun, og det er Sandet og Leret. Nyere Pædagoger foretrækker dette til den første Vejledning. Man kan af Leret danne Dyr og lade Børnene gøre det efter, og ved at bruge Kridtet paa Væggetavlen anspore Børnene til at gøre det paa deres egne Tavler. I Stedet for at lade Børn lære udenad efter en Tabel, at Timen har 60 Minuter, derimod lade dem tælle til 60. Man bør ikke lade dem opremse Aarstiderne, men lade dem gennemleve disse ved at lade dem kende Aarstidens Frugter, Planter og Dyr.

Bogen indeholder Stof til Samtaler og Tegninger, som kan anvendes til Anskuelsesundervisningen. Disse begynder med de mest kendte som f. Eks. Katten og Uglen, og fortsætter med Blade, Frugter, Fisk, Værktøj, Landbrugsgenstande, Høstfolk, Glas-puster, Skibe og gamle Vaaben. Desuden findes der bag i Bogen sorte Blade, paa hvilke der findes Kridttegninger.

Enhver Moder, der har mindre Børn, som hun ofte føler, kan være vanskelige at